

TRANSITUS

OSLAVA PAMÁTKY BLAŽENÉ SMRTI SV. FRANTIŠKA

Úvod

Svatý František z Assisi nazývaný též Patriarcha chudých se rozloučil s tímto světem sobotního večera 3. října roku 1226. Bylo mu tehdy čtyřicet pět let, z nichž dvacet let činil pokání a dva roky byl na rukou, na nohou a na hrudi označen ranami Kristova umučení - stigmaty.

Shromáždili jsme se dnes zde, abychom společně uctili v této pobožnosti památku smrti našeho Otce Františka - jeho přechodu z této pozemské pouti do věčné vlasti, k níž celý svůj pozemský život upíral svůj zrak.

(Světla v kostele jsou zhasnuta, liturgický průvod se svíčkami jde k oltáři)

1. Pozdravení

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Amen.

Pokoj a dobro od Boha našeho Otce,

i od Pána Ježíše Krista ať je s vámi se všemi.

I s tebou.

2. Úvodní slovo

Svatý Otče Františku, my tvoji synové stojíme v pokoře před tebou, abychom pobožně prožili památku tvého odchodu od nás.

Naplňuje nás dojetím, když vzpomínáme na ten večer, kdy jsi s klidem v duši (i přes silné bolesti) vítal sestru smrt jako klíčnici nebes a s radostí vstupoval do věčné vlasti. Tvé srdce bylo jako vždy plné horoucí lásky, kterou jsi rozdával svým zarmouceným synům, když se kolem tebe shromáždili a oplakávali tvůj odchod.

Tvůj tělesný zrak byl zatemněn, ale tvá duše byla přeplněna jasem víry a naděje. Pozdvihuješ se na smrtelném loži a tváří v tvář

přicházející smrti žehnáš svým milovaným synům. Chceš, aby v tomto svatém požehnání i na nás sestoupila moc Krista Ukřižovaného. Vypros nám tedy nyní náš svatý Otče a Patriarcho, aby toto tvé požehnání přineslo bohaté ovoce v našem denním životě.

3. Hymnus

1.

Noc temnotou přikryla zem
v mrak zahalila celý svět,
když blížící se smrti den
Otcí na lůžko popel klad.

2.

Jak vytrvale svatý muž
v naději víry mocně stál.
Plamínek lásky se rozrůstal
až požárem mu v srdci vzplál.

3.

Synové klečíc bědují:
„Neodcházej již, máš ještě čas,
své ovečky teď opustíš
a kdo nyní povede nás?”

4.

On k nebi obrací svůj jasný zrak
rozpíná ruce se slovy:
„Milostí svou Bůh zažene mrak
ochrání Vás a nakrmí.”

5.

Jen odstraňujte ze srdcí
jak špínu, tak i všecek klam.
Ať z čistých duší bez poskvrn
jas ctností září stále Vám.

6.

Tak rozloučiv se s bratřími
odchází tiše z zemských cest
již na věčnosti v jasu hvězd
čeká ho Ten, jenž stvořil svět

7.

Otcí i Synu v jednotě
vždy s Duchem vzdejme věčnou čest
s pokorou v srdci zpívejme
velebný slávy chvalozpěv. Amen.

4. Modlitba

Modleme se:

Bože, jenž jsi odměnil v dnešním dni našeho Otce svatého Františka věčným štěstím, dopřej nám laskavě, abychom s horlivostí shromažďovali zásluhy pro nebe a obdrželi odměnu jako náš Serafínský Otec, jehož požehnaný odchod z této země si se synovskou láskou připomínáme. Prosíme tě o to skrze našeho Pána Ježíše Krista, tvého Syna, který s tebou žije a kraluje v jednotě Ducha svatého Bůh po všechny věky věků.

Amen.

5. První čtení - 1Cel 108-109

Čtení z prvního životopisu sv. Františka bratra Tomáše z Celana.

Sv. František tehdy se ještě nalézal v domě biskupa z Assisi. Proto prosil bratry, aby ho co nejrychleji odnesli k Panně Marii u Porciunkuly. Chtěl totiž svou duši odevzdat Bohu tam (...) kde došel plného poznání pravdy.

Jak mu bylo vůlí Boží oznámeno, měla se doba jeho obrácení dokonat ve dvaceti letech. Když byl kdysi blažený Otec s bratrem Eliášem ve Foligno a večer se uložili ke spánku, objevil se před bratrem Eliášem bíle oblečený kněz vysokého stáří a ctihodného zevnějšku a pravil: „Vstaň, bratře, a oznam bratru Františkovi, že od té doby, co opustil svět a začal Kristu sloužit, uplynulo už osmnáct let. Ode dneška zůstane na světě jen dva roky a pak si ho k sobě zavolá Bůh. Půjde cestou smrtelných lidí.” I stalo se, že se slovo Páně, tehdy předpověděné, ve stanovené době naplnilo.

Když světec několik dní odpočíval na vroucně vytouženém místě, poznal, že se hodina jeho smrti blíží. Zavolal k sobě dva milé bratry, aby za jeho blízkou smrt i za budoucí život zapěli Bohu chvály. Nakolik jen mohl, sám zpíval Davidův žalm: „Hlasitě k Pánu volám, hlasitě k Pánu lkám.”

6. Zpěv žalmu 142(141). - Z hlubin volám k tobě ...

7. Druhé čtení - 2Cel 216-217

Čtení z druhého životopisu sv. Františka bratra Tomáše z Celana.

Sv. František vztáhl ruce k nebi a velebil Krista, protože nyní, prost jakéhokoli břemene, mohl k němu volně spět. Aby se však ve všem prokázal pravým následovníkem Krista, svého Boha, jako od počátku tak až do konce miloval všechny své. Dal tedy zavolat všechny bratry k sobě a utěšoval je slovy velké útěchy, aby nad jeho smrtí neplakali. Celou silou své otcovské lásky je vyzýval, aby milovali Boha. Pak mluvil o zachovávání trpělivosti a chudoby, při čemž dával svatému evangeliu před ostatními ustanoveními přednost. Všichni byli shromážděni kolem něho. I vztáhl svou ruku a počínaje svým vikářem pokládal ji každému na hlavu a říkal: „Žijte šťastně, moji milí synové, a vždycky zůstávejte v Boží bázni. Přijdou na vás těžká pokušení a velké zkoušky. Blahoslavení, kdo vytrvají až do konce v tom, co započali. Já už spěchám k Bohu a vás všechny doporučuji jeho lásce a milosrdenství“. V přítomných požehnal také všechny ostatní bratry, roztroušené po širém světě a ty, kdo po nich přijdou, až do konce časů. (...)

Když bratři hořce plakali, dal si svatý Otec přinést chleba, požehnal jej, lámal a podával každému kousek. Také dal přinést evangeliař a prosil, aby mu přečetli evangelium podle Jana od toho místa, kde je psáno: „Bylo to před velikonočními svátky“

8. Evangelium - J 13,1-5.12-15

Slova svatého evangelia podle Jana.

Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci. A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti.

Bylo to při večeři. Ďábel už vnukl Jidášovi Iškariotskému, synu Šimonovu, myšlenku, aby ho zradil. Ježíš věděl, že mu dal Otec všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu. Proto vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu.

Když jim tedy umyl nohy, zase si vzal na sebe své šaty, zaujal místo u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy.

Slyšeli jsme slovo Boží.

(Po evangeliu chvilka ticha)

9. Třetí čtení - 2Cel

Čtení z druhého životopisu sv. Františka bratra Tomáše z Celana.

Sv. František vzpomněl tedy tu nejsvětější Večeři, kterou Pán se svými slavil naposledy. A toto všechno učinil, aby její památku uctil i aby prokázal svou vřelou lásku k bratřím. Těch několik dní, které mu do návratu domů ještě zbyly, použil k tomu, aby Boha chválil a své milované bratry vyzýval, aby chválili Krista s ním. (...) Také všechny ostatní tvory přizval k chvále Boží a slovy písně, kterou dříve složil, je vyzýval, aby Boha milovali. Dokonce i smrt, všem hroznou a nenáviděnou, vyzval k chvále. Šel jí radostně vstříc a zval ji jako hosta.

10. Píseň: Chvalozpěv stvoření, - č. 909

Komentář:

V těchto chvílích bratři, pro něž byl sv. František Otcem a průvodcem, s úctou očekávali jeho požehnaný odchod. Jeho svatá

duše opustila tělo a byla vzata do věčného světla a tělo odpočinulo v Pánu. Byl večer 3. října roku 1226.

11. Antifona:

**Bud' zdráv, svatý Otče,
světlo vlasti, příklade menšího bratra,
zrcadlo ctností, správného života, pravidlo mravů:
Ved' nás z vyhnanství do nebeského království.**

12. Modlitba Páně

Ve společenství s naším blahoslaveným Patriarchou a všemi svatými se společně pomodleme modlitbu, kterou nás naučil Pán Ježíš.

Otče náš ...

13. Závěrečná modlitba a požehnání

Modleme se.

Náš serafínský Otče, jenž jsi byl toho večera v hodinu svého přechodu z tohoto světa do nebe obklopen tvými nejdražšími zarmoucenými syny, Patriarcho chudých, jehož oči byly zatemněny ne starobou, ale slzami, když jsi tváří v tvář smrti jako umírající Jakub zkřížil své ruce a všem svým bratřím přítomným i těm, kteří měli teprve v budoucnu přijít požehnal s nezvyklou láskou ve jménu a mocí Ukřižovaného, prosíme tě, pospěš se svou otcovskou dobrotivostí k nám, kteří zde vzpomínáme tvůj požehnaný odchod, a vypros nám, abychom mohli dosáhnout ovoce tvého požehnání od téhož Krista, našeho Pána, který na tobě mnohými způsoby ukázal podivuhodné tajemství svého kříže, jenž s Otcem i Duchem svatým žije a kraluje po všechny věky věků.

Amen.

Skloňte se před Bohem a přijměte požehnání:

Pán s vámi.

I s tebou.

Hospodin at' Vám žehná a at' je Vaší stráží.

Amen.

At' nad Vámi rozjasní svou tvář a smiluje se nad Vámi.

Amen.

At' k Vám svou tvář obrátí a naplní Vás svým pokojem.

Amen.

Požehnej vás všemohoucí Bůh Otec i Syn i Duch Svatý.

Amen.

14. Píseň: Učiň mě, Pane, nástrojem. - č. 928